

لِیکۆلینه وه یه ک: (کرماشان)

فَقْهُ اللُّغَةِ

(کرماشان) ئەم ناوه بهم (کرماشان) جوۆره زوۆر له میژره له ناو خه لکی کرماشاندا به سهر زارانه وه ههر باوه و تائیتاش ههروا ماوه و له ناو بوۆره پیاوان و خه لکی ئەو ناوه ناوه هیمان نه گوۆردراوه.

• به لām (کرمانشاه) یا (کرمانشاهان) تازه خرا وه ته ناو نامیلکه و کتیب، ئەویش له لایه ن پیاوانی حوکومهت و موسته و فیان = حیسا و نوسان = کارمه ندانی حیسابداری و فهرد نویسان - هوه - له سه ته ی ئەم دوایه.

دیاره ئەم ناوه (کرمانشاه یا کرمانشاهان) نه بون که به هه له له باتی (کرماشان) کرمانشاه یا کرمانشاهان یان به سهر ئەم ناوه دا، دابریوه.

ناوی ئەم شاره (کرماشان) له بنه ره تا (کرماچان - کرماجان) ه - و اتا: شاری کوردان.^۱ له سه ره تای ئیسلامه وه میژو و نوسانی. مسوڵمان ئەوه یان به شیوه ی (قرماسین - قرمیسین) به پیی جوۆری خویندنه وه ی خویمان نویسیا نه که ته بی بزانی:

۱- به شیوه نویسی (قرماسین) یا (قرمیسین) «-ین» ی دوا ی واژه که هه مان (ن ۱) ی ئاخری شیوه ی شکلی «قرماسان» ه - و نیشانه ی کو: (جهم) ه و (ی) بهر له (س) بپیش هه مان (۱) یه له واژه ی (قرماس) موعه ره بی (کرماچ) ه. دیاره هیچ وه ختی واژه که به شکلی تاک به ناوی، ناو بو ئەم (کرماشان) شاره، به کار نه براوه.

۲- له شیوه ی به عه ره بی خویندنه وه ی وا له به را قسه مان لپوه کرد (ن) ی شیوئاوا (بهر له دهنگی (چ) که له راستیدا له به را به ئەلفه بهروه که وه لکاوه و تیکرئه لفی (گن) = غونه = له لوت و که پوۆدا قسه کردن) ساز ئەدا، له زاراه کانی جنوبی خوۆرئاوایی ئیران «کوردستان» دا له سه ره تای ئیسلامه وه بو ئاسان خویندنه وه فریڊراوه. له گه ل ئەوه شدا ئەه توانرا وه کو

۱- لیکۆلینه وه: فهرهنگی نامه ی پرنده گان چاپی ۱۳۶۱ ی هه تاوی له بابته (کرماشان) هوه نوسراوی موحه قیقی ناو داردوکتور محمد کیوان موکری.

زاراوه کانی باکوری تر: (شمالی تر) ئەم کەوشەنە، واژە گەلی وە کو: «قرمانسین» و «قرمیسین» گۆردراو و بەعەرەبی کراوی واژە (کرمانچان - کرمانجان = کرمانشان) هەبێ، بەلام ئەم واژانە لە گۆنە زاراوه کانی ناوەندی ئەم مەلبەندە (ن) ی غوننە ی باکوری نییە.

۳- ئە گەر بەهەلکەوت لەنوسخە بەدەلی (ن) ی غوننە ی قەدیمی حەزف کراو دەرکەوێ و شکلی «قرمانسین» و «قرمیسین» ببیندرێ ئەمە ناتوانی ئەمە بگەینی کە پاژی یە کەم لە و واژەدا «قرمان یا قرمین» بەعەرەبی کراوی «کرمان» بوێ، بەلکو نشانە ی ئەو یە کە پاژی یە کەم لە و واژەدا «قرمانس یا قرمیسین» گۆردراوی کرمانج و ئیمالە ی ئەویش (کرمینج) ه.

۴- لەبار و بابەتی دەستوری (قەلب و ئیبدال) هوه، نە لە زمان و زارا وە کانی کوردی و ئێرانیدا و نە لە واژە گەلی بەعەرەبی کراوا، لەهیچ دەمییدا (ش) ی نی ناوەراست بە (س) و (ه) ی خەتم کراو بە (ن) تەبیدیل نە کراوه و نە گۆردراوه.

آوای (س) لەشکلی بەعەرەبی کراوی سەرە و داو (ش) لە بیژە ی (کرمانشان) دا (چ) ی قەدیمی مۆتەمایل بە آواکانی (ج و س) ه - واژە ی (قرماسین یا قرمیسین) تەنیا ئەو ی لە دەس دی بەعەرەبی کراوی شکلی کرمانچان و (کرماجین) و یا کرمانجان و کرماجین) بی، نە ک (کرمانشاه).

ئەبێ بێلین کە لە کاتی کردنە عەرەبی واژە ی کوردی دەنگی (چ) ئەبێتە (ص). وە کو چین صین گەچ جص لە واژە ی (صایەن قەلا = شاهیندژ (ص) لەباتی (س) لە عەرەبیدا خویندراوه تەو. (س . ع . ن) ئام و یستایی: (شاهین) ه کە لە زمانی فارسیدا بو تە (ش ۱). ئەو میسالانە ی سەرە وە نیشان دەری ئەو یە کە ئە گەر (چ) لە واژە ی (کرماچ) هەر ئەو (چ) - (قرماصین) و (قرمیصین) بوایی، نە ک (قرماسین) و (قرمیسین) بە واتایی تر عەرەبییە کە ی (کرماچ) واژە ی (قرماص) بی، نە ک (قرماس).

۱- هەر چەن لە روزگاری ماننا کاندایا شاهیندژ (سایەتقەلا) ئەوکان بووه، بوگە بەسی لای بوکان بەیت بە گەیا «بەیت بەگی» و بوکان بەغ، بەگ، بی بی کەند، بەی کەن، شوینە واری لای رەحیم خان سەراو، قەلا ی تاغجە یوان، فەرهاد ناشی سماقان، قەلا کچی لای بوکان، شێز هەموهی کوردە ماد - هەکان بووه - ئەرد لە ئەسلا ئەرت بووه و بە مانای پێروژە، وە ک ئەردە لان ئەردە شێز یا قورە بەراز لە شار بەرازی فەرماندە ی لە شکری خوسرە و پەرۆیز - گێراوه کە لە ۶۳۳ ز - لە ترسی هیراکلیوس رۆم هەلات و چوگە نەجە: جزن تا شاهین و شار بەراز بگەنە هاواری، یا کو با گوان: شاری خودا بە غدا باقوبە: باکو: شاری خوا یا شوینە واری قەبری فەرور تیش پاشای ماد (۹۵۵-۶۳۳) بەر لە زاین - پەری ۴۲ تا ۵۰ ماموستای کورد ژمارە ی ۱۵ بە هاری ۱۹۹۲ کاک ئەنور سوکتانی.

۵- له زمانى كوردى و فارسى و له هه مو زار اوه كانى ئيرانى داچ له دهرونى يه ك زمانى تايهت داچ له بهرا ورد كردنى زار اوه كانى نيزيك به يه ك. گورانى (چ) به (ج) و (چ) به (ش) و بهر ئاو و زو و يش زور باوه و ميساليشى زوره:

دچار (فارسى) تو شيار (كوردى) ۱

كيجا (مازندهرانى): دختر، كچ (ك. چ) (كوردى) دختر، كه نيشك (ك. نى. ش. ك)

كوردى:

زه: ژن (هاوريشه) (كه نيز) و (كه نيزه ك): خاديمه، جاريه، بهرده يى كه ژن يا كچ

بى:

لوچ / لوش - زاج / زاج - كاشى / كاچى - چاچ / شاش (ناوى بهروى تاشكه نند) -
كاچ / كاج - كاش (= كاشكى) - كچكول / كه شكول نه تيزه، كرماچان، كرماجان، كرماشان.

۶- كردنه عه ره بى آواى خلف الحنكى (پشت مه لاشو) ي ته صه م (كه ر) ي (ك) به
آواى غلصمى ته صه م ي (ق) له واژه كانى به عه ره بى كراوى (قرماسين) و (قرميسين) له
به رشوين دانانيكه (كه ر) ي قه له و - يا ده نگدارى په هله وى = كوردى، كه به سه رده و رو به بى
هيجايى، ته ك واژه بى خويدا بو وينه به سه ر (ك) ي سا كينى سه ره تا ييدا داى ناوه.

(ر) ي قه له و مه خه ره جى ده نگى به سراوى (ئينسدادى) (ك) ي به ره و دو اگيراوه ته وه،
آواى: (ده نگى) غه يره ته نينى نيزيك به ده نگى له هوى يا غلصمى (ق) به گو ي ته وانسه و
قسه يان به م واژه نه كردوه، كه ياندوه و چون ته م ده نگه له ته لفه و بى ي خه تى ئيسلامى فارسى /
عه ره بى دا نيشانه يه كى تايه تى نه بوه (له ته لف و بى ي مادى و په هله وى و قه ديمى كوردستان و
ئيرانيشدا نيشانه ي ده نگى نه بوه).

يا ته گه ر بو يتيشى له بيره وه چوه و ته ويان به شكلى مومكينى نيزيك به وه، يه عنى به ويته ي
(ق) نوسيوه: كرماچان (ك. ر. ما. چا. ن) قرماسان (به ره له ئيماله ي ته لف به، ي) (ق. ر. ما.
سا. ن). - قرماسين: به (ر. ي) ده نگدار - (پروانه الهديه الحميدية فى اللغة الكوردية، موعجه مى

۱- سه رچاوه ي به رو: دوكتور موكرى. - كيچا: كيچا، كيشان، كيشان ناوه كچان له كوردى (شه پۆل).

کوردی - عه‌ره‌بی^۱. (ریی) ده‌نگدار یا قه‌له و به‌ناوی یه‌ک واحیدی ده‌نگی سه‌ره‌به‌خو (فونم) له‌زمان و زاراهه‌کانی خو‌رآوا و ناوه‌ندی ئیراندا هه‌ربه‌و خو‌یندنه‌وه، به‌لام به‌ناوی یه‌ک واحیدی ده‌نگی دوه‌می، یافه‌رعی (وه‌چه‌یی) له‌حالی نوسان دابوه و له‌ژیر شوینی آواکانی موصه‌میت (بی‌ده‌نگ) ی به‌سراوی: (ئینسیدادی) ده‌وروبه‌ری هیجایی خو‌ی حه‌ره‌که‌تی: (بزوینی) ده‌نگیکی تی‌کلاو له‌خویدا بو‌ماقه‌بل به‌وینه‌ی ژیری سوک یا بو‌ری سوک (به‌پیی میسال) نه‌قل کرده‌وله‌زمانی فارسی ره‌سی ئه‌ده‌بی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بزوین نه‌بوه‌یاوه‌ری نه‌گرتوه، بزوینی سوک بو‌ته‌ژیر، سه‌روبو‌ری مه‌عمولی.

حه‌ره‌که‌تی (بزوینی) ده‌نگی ریی قه‌له و ته‌نانه‌ت له‌زاراهه‌گه‌لیکدا که‌له‌سه‌ره‌تادا به‌ناوی واحیدی ده‌نگی سه‌ره‌به‌خوبه‌کاربراهه‌له‌کاتی تی‌ک هه‌له‌نگوتنی له‌گه‌ل ده‌نگی به‌سراوی که‌ناری و خلف‌الحنکی (پشت مه‌لاشوی) ئه‌صه‌م و که‌ر بو‌ته‌ژیری سوک و له‌پاشان بو‌ته‌ژیری مه‌عمولی و له‌به‌رانه‌ریشدا له‌کاتی تی‌ک هه‌له‌نگوتنی ده‌نگی غلصمی ئه‌صه‌م (ته‌نانه‌ت له‌واژه‌ی به‌عه‌ره‌بی کراو) دا بو‌ته‌سه‌ر.

له‌شوینگه‌لی تراکه‌له‌م باسه‌به‌ده‌ره‌ئه‌م بزوینه‌ده‌نگیه‌بو‌ته‌بو‌ر.

دیاری کردنی قه‌له‌وبونی (ل) و ده‌نگداربون و قه‌له‌وبونی (ریی) به‌ناوی یه‌ک واحیدی ده‌نگی سه‌ر به‌خویاله‌ژیرشوینی ده‌وروبه‌ری هیجایی: (بین‌ی له‌وزه‌ی ئه‌م تو‌یژانه‌وه به‌ده‌ره‌ونیازی به‌ورده‌کاری زو‌رت‌ه‌یه، هه‌لی ده‌گرین بو‌جیگای لیکو‌لینه‌وه‌ی خو‌ی. بو‌خوینه‌ری که‌بیه‌وی ئاگاداری لو‌غه‌وی (بی‌ژه‌بی) په‌یابکا به‌تایبه‌ت له‌م مه‌به‌سته‌ی وائیس‌تا قسه‌مان لیکرد ئه‌م هه‌نده‌تو‌یژانه‌وه‌به‌سه‌.

۷- له‌نیو‌ناوه‌کانی شارو‌گونه‌کانی کوردستان و ئیراندا تائیس‌تاشاری یا گوندیکی قه‌دیمی مان نه‌بیستوه و نه‌دیوه‌که‌له‌دو واژه‌ی وه‌کو (کرمان) و (شاه) سازدراپی، دیاره‌شاریک به‌ناوی (گیلان‌شاه ئیسفه‌هان شاه، ته‌وریزشا - شیرازشا و... نه‌بیسراوه‌).

ریوایه‌تی عه‌وامانه‌ویی به‌لگه‌که‌گو‌یا بارامی چارده‌می ساسانی له‌روژگاری پاشایی براکه‌ی حوکومه‌تی (کرمان) ی هه‌بوه و خو‌ی به‌شای (کرمان) یا (کرمان‌شاه)

۱- حَقَّقَهُ وَ قَدَّمَ لَهُ مَعَ دَرَسَاتٍ لُغَوِيَّةِ الْاَسْتَاذِ الْدَكْتُورِ مَكْرِی - مَكْتَبَةُ لُبْنَان. بَیروت ۱۳۹۵ ه.ق / ۱۹۷۵ م.

ناوبردوهوله پاشان به ناوی ئەو شارێک لەو جیگایەدا بە ناوی ئەو سازکراوه، جیگای پروانییه، ههروه کو ئەوه که بی لیکۆلینه وه وتراوه: شاری میصر، میصرائیمی کوری ئیسرائیل و (شام) سامی کوری نوح و (تهوریز) یش هارونه ره شیدکه (تهبی) (زبیده خاتون) ی ژنی له ناوچو ناوی (تهوریز) تهبریزی به سه رابرا یا (ماداگاسکار) مه لیک ئەصفه رنا و یک سازی داوه، یا ریشه ی لوغه وی (کرمان) له (گرمان = ژرمان = ژرمن: ئەلمانی) ئەپرته وه، که هه موبی کا کله وی به لگهن.

۸- چون ئەلف و نونی ئاخری ناوی (کرماشان) گۆردراوی (کرماچان) نیشانه ی جه م و کۆله بابته ناوی شار و گوند زۆرجار واتای (جیگا) ئەدا، کاتی شکلی کرمانشاه له نامه و ده فته ری حوکومه تا له باتی (کرماشان) نوسراو به کار برا، بۆقه ره بو کردنه وه ی شکلی پیشوی جارن (-ان) به رو، به میشه وه لکیندراو (کرمانشاهان) بوه نیو بو هه مو مه له بندی (کرماشان) ئەمه ش خو ی به لگه یه کی تره بو ره سه نی (کرماشان) که له باتیان به هه له (کرمانشاه) به کار براوه، دیاره رۆحی زمان و واتای واژه که بو ته هو ی ئەوه (سان) که هه زف کراو، که نیشانه ی جه م و کۆیه و زۆرجار نیش واتای (جی) ئەدا.

له راستیدا په یابونی زاراوه ی (کرمانشاهان) خو ی ئەمه ئە گه نیی که شکلی تازه ی (کرمانشاه) ره ق وله سه رزار ناخۆشه وه میشه به ره وه شکل به ره وه که ی بوه ولانی که م (سان) ی پاشگری میژینه و میژویی خو ی پاراستوه.

به کار بردنی (باخته ران) به واتای شاریا پا ریزگه ی خو ر آوای ئیران که له م رۆژانه ١ داله باتی (کرماشان) دابراوه، دروست نییه، چونکایژه ی (باخته ران) له (آویستا) دا «پاختره» (ا. پا. خ. ت. ره) وله په هله ویدا (پاختر) «پاختر» (ا. پا. خ. ت. ر) له بنه ره تابه واتای با کوره وله آویستا به جیگای ئەهریمهن و دیوو جیی گه زنده وزیان هینهر، و اتا کراوه.

له زمانی فارسیدا باوه کو ئەم بیژره له واژه نامه و فرهه نگدا به واتای با (کور) ه - به لام هندی له قسه بیژان و نوسه ران (ته نانه ت له سه ته ی چاره م و پیجه می مانگی) به هه له به واتای

۱- مه به ست دوا ی شورشی ۱۳۵۷ تا ۱۳۷۰ یه، که به هو ی پی داگرتنی جه نابی ئیسماعیل خان ته ته ری مله سوره، نو بنه ری به ریزی خه لکی کرماشان له مه جلیسی شورای ئیسلامی ئیران دوباره له (باخته ران) وه بو وه (کرماشان) شه پۆل.

(خوآوا) و جار جاره‌ش به‌واتای (خوآه‌لآت) به‌زارباندا هاتوه و به‌کاریان هیناوه ۱ دپاره به‌کار بردنی ئەم بیژه بوواتای (خوآوا) له‌ده‌سکر دودا تا شرای که‌سانیکه ئەزان.

له‌زمانی فارسیدا (شەرق) به‌واتای «خاوه‌ر» و (خوآسان = خوآریان) - له‌زمانی کوردیشا: (خوآه‌لآت (خ. و. ر. ه. ل. ت) = روژه‌ه‌لآت: (ر. و. ژ. ه. ل. ت) به‌واوی کولۆر و لامی قه‌له‌و. به‌واتای ئەوشوینە‌ی واله به‌یاندا خوآر له‌ویوه‌له‌ده‌م که‌ل ده‌ر ئە که‌وی. وه‌(غەرب) یش‌یان به‌واتای: (خوآپه‌ران) و (خوآبر) وله‌کوردیش دا به‌واتای (خوآوا) (خ. و. ر. آ. و. ا) یا (روژآوا) (ر. و. ژ. آ. و. ا) به‌واوی کولۆر. ئەوجیگه‌ی وا خوآرووژله‌ده‌م که‌ل له‌ویوه‌آوائه‌بی. ئەلین: فەخره‌دین ئەسعه‌دگورگانی شاعیری سه‌ته‌ی پینجه‌می مانگی له‌داستان و چریکه‌ی (ویس و رامین) دا که‌له‌ساله‌کانی ۴۴۶ی کوچی مانگی‌داله‌زمانی په‌هله‌وی: (کوردی) یه‌وه کردویه‌ته‌نەزمی فارسی آوائه‌لی:

زبان په‌لوی هرکوشنا سد + (خراسان) آن بودکزی (خوآمد «خوآسد» په‌لوی باشد» خوآید» عراق و فارس را (خور) زو (برآید) + «خوآسان» رابو‌دمعنی خوآریان + کجازوی «خوآید» سوی ایران (۱)؟.

واژه‌ی باختر به‌واتای (باکور) باواژه‌ی (باختر) که‌شکلی دیرینه‌تری (به‌لخ) له‌ (ویندیدادی آویستا: بخدی (ب. خ. ذی) هاتوه و تیکلاو بو‌ه‌ئه‌شگونجی بو‌یته‌جیگای واتای زیدونه‌قیزی ئەوه. - ولاتی (باختریان) که‌ناوه‌ندی ئەوی (باختر) یا (به‌لخ) بو‌ه‌له‌با شوری (جنوبی) - سه‌غدیان) که‌ناوه‌ندی ئەوه (سه‌غد) یا (سه‌مه‌رقه‌ندوبو‌خاری) ئیستابوه. وواقیع بو‌ه‌وواژه‌زانری (هه‌روه‌کوله‌لوغەت نامە‌ی دیخو‌دايشدا ئیشاره‌به‌م مه‌تله‌به‌کراوه. ئیختیلافی که‌له‌واتای (باختران) روی داوه‌له‌باختریان (به‌لخ) بو‌بی. که‌خه‌لکی له‌جیرانه‌تی جنوبی ئەوی، ئەوی‌یان به‌ (باکور = شمال) و هاوسا‌کانی شیمالیش - به‌ (جنوب باشور) و جیرانه‌کانی لای خوآروا‌یش - به‌ (شەرق = خوآه‌لآت، تاوه‌لآت)

۱ - فەرهنگی فارسی نو‌سراوی دوکتور محە‌مه‌دمو‌کری تاران ۱۳۳۳ی کوچی هه‌تاوی چاپی ته‌هوری.

۲ - (۱) ویس ورامین، تاران ۱۳۵۷، په‌ره‌ی: ۱۷۱، فه‌سلی ۴۸، ئەبیاتی ۲-۴.

وئەوانەش وا لەلای خۆرەھەلاتی یەوہ بون ئەوی یان بە (مەغریب = خۆرآوا = روژآوا) ناو بردی. ھەر جۆر بوبی نہ (باختەر) لەواژەنامەدا بە واتای (غەرب = خۆرآوا) ھاتووە سەر زەوینیکیش بە ناو: (باختەر) (باختەریان)، (باکتەریان)، (بەلخ)، (بەخدی) و (باختەر) لە خۆرآوای ئێراندا ھەبوو. لانی کەم تائەم سەر دەمە ی وائیمە ی تێدائەژین ھێچ کەسیک لە میژوانان و جوگرافیادانانە کان آگایان لە نیویکی وانە بوە بوبی، نہ یان ھیناوە تەسەر کاغەز و قەسە یان لی نہ کردوہ (۳) لەسەرانسەری مەلبەندی (کرماشان) دا بەو ھەموە حەشیمە تەوہ کە زیاتر لە یە ک میلۆین و نیو خەلکی ئەوناوە ناوہ. بیژە ی (کرمانشاھ) نہ بیسراوہ، ئەم ھەلە یە لە سوینگە ی قەلەم بە دەسانی کار بە دەسی حوکومە تی لە ھەندە رانەوہ ئەم ناوہ: (کرمانشاھ) یان لە نوسینە کانی خویاندانولە دەفتەری رەسمی دا بەسەر (کرماشان) دا بریوہ، ئەم جۆرە ھەلە یانە لە ناو قە بالە و کۆلکە ی کۆنە دەفتەرا ندا زۆرە.

ھیوا دارین تا بلاو کردنەوہ ی لیکۆئینە یە کی وردتر لە باتی ناوی (کرماشان) برایانی ئیماندا روخۆبە بەرپرسیا رزان کە حەزلە بیژە ی (شا) ناکەن، بیژە ی دەسکردودا تا شراوی (کرمانشاھ) یا ناوی نامۆترنە خەنە سەرزاران و بکویشن بیژە ی رەسە نی (کرماشان): شاری کرماجان - کرماشان، وە ک لە ناو خەلکدا باوہ و بە دریزانی میژو ھەر و ابە سەر زاراندا ماوہ و نە فەو تاوہ، نہ ی فەو تینن، لە باتی ئەم واژە رەسە نە واژە ی نارە سەن مە چە قینن.

لە شیعرو ھەلبەستی کۆنی کرماشانی و ئەوناوە ناوہ، شارو ئە یالە تی کرماشان لە ھە مو شوینکدا بە بیژە ی (کرماشان) و کرماشانی بە کاربراوہ و تەنانەت بووینە جاریکیش بیژە ی فارسی بە قەلەم نوسراوی (کرمانشاھ) و (کرمانشاھی) بە کارنە براوہ و بە زارو زمانی کوردە کرماشانی یە کدا نەھا توە و رانە براوہ.

۱ - دیارە ھەمو دەزانین واژە ی شا لە شاسیم، شاری، شاپرا، بەواتای وزە یە و واتای نەحسی نییە و لە تە ک شازاڵمە کان جیا یە (شە پۆل).

بروانه ئەم شیعرانە کە لە ساڵی ۱۳۲۹ی کۆچی هەتاوی بووینە:

ریکی کرماشان گۆل و گۆلدهسته	بویشه دوسه کهم غه ریبی به سه
هه رکه س بپرسی نوونیشانم	من به د به خته که ی نو کرماشانم
هه یف وه کرماشان چاله زه مینه	بیستون خاسه جیگه ی شیرینه
کرماشان مه چیم بیستون رامه	قه تلگای فهاد شو مه نزلگامه
کرماشانیکم، وه دیل گیريامه	وه حوکم دۆسم زنجیر کریامه
خوم کرماشانی دۆسم قه سری یه	خاتر خوای بیمه، ته قسیرم نییه
خوم کرماشانی زوانه کهم چه فته	داوای ئەو مه کهم قیسمه تم نه فته

(۳) ئەو هه که په ره دراوه به واتای (شیمال) و واتای (ره خی چه پ) یشی گرتوته وه که جار

جاره واتای:

(مه غریب = خوړآوا) یشی خستوته بیرومیشکه وه له زمان و شیعرى عه ره بيشدا هه یه و ته مه ش لیره وه سه رچاوی گرتوه که ماله خودا: (کابه) روله خوړ هه لاته، له سه ره تا وه لای ده سه چه پی که سیک که روله خوړ هه لات بوه (شیمال = باکور) یان پی وتوه که ته ره ف و ره خی ته ستیره ی قوتیبی یاجه دی: (ئه ستیره ی په سینی به نات نه عش صغری: دُب اصغر) چکوله و تائه ندازه یه ک به قوتیبی شیمال = باگوره وه لکاوه): و بای شیهالیش به (با یه ک) و تراوه له نیوان جیگای خوړ هه لات وو هه فتوره نگه ی چکوله: (بنات نه عش صغری یا دب اصغر) و هه ره هاش که پیشیان فهرمو یانه: جیگا هاتنی ئەو با یه له ده م خوړ هه لاته وه بوه تا مه سه قه تی نه سرتائیر). که چی کاتی قسه له (چار ره خ = جهات اربعه) ئە کریی نه له زوانیبی عه ره بی نه له زمان کورگکو نه له زمانی فارسیدا (مه غریب = خوړآوا) ی هیچ گوندو شاروولات و قاره ک دابه شمالی ئەوانه ناوتری و نه شو تراوه. دیاره له هیچ زاراوه یه کیشدا له باتی دنیای خوړآوا = مه غریب زه مین، دنیای شیمال = باکور) به کار نه براوه و ئیستایش که س به کاری نابا.

۱ - (ر.ک. گۆرانی یاتهرانه های کوردی نوسراو گردو کوئی دوکتور محمه مد موکری، تاران، کتبخانه ی دانیس، تیر = پوش په ر (پهران) ی ۱۳۲۹ی کۆچی هەتاوی.

بەم جوړه زانراکه (باختر = شمال = باکور) نابی پوځه ولایه، که له بابته (جهات
تهربه عه = چار رهخ) «مه غریب = خوړ آوا = روژ آوا یا باکورو باشور) دیاری ته کا به کار
بیری. له مه و به جوانی ده رکه وت که به کار هیئانی زاراهوی وه کو: (دنیای باختر و ته مه دون و
فهره ننگ باختر و باختر ناس، (له راست - خاوه رناس) و شتانی تری وادا دروست نییه و
له سه رزار ناخو شه و ناره سه ن و داتاشراوه

۱- بروانته لیکوگینه وه: سه ره تای فهره نگی نامهای پرنده گان چاپی ۱۳۶۱ی هاوی له بابته (کرماشان) هوه
نوسراوی موحه قیقی ناوداری کورد دوکتور محمه د که یوان موکری (شه پۆل).

